

Ádám Tamás

Mellékszereplő

Ébresztesz, toronyiránt megyek,
hajnal karmol, jeget tör az árnyék.
A sekrestyében sápadtra kapcsolja
a fényt, valaki. Tapintható a csönd.

Penészes, bordó plüss szoknyák,
csipkegallérok készülnek az előadásra.
Az oltár előtti ragyogásban térdelek,
mellékszereplő vagyok.

Ministrálok, csengettyű szól,
gyertyatartó inog, a tabernákulum
falán nincsenek ablakok. Gyónás
nélkül áldozom, ostyát rágok.

Eres kezekben kopott pénz, dagad
a persely bugyra, mint a disznó bele.
Zsoltárok zsongnak, felesleges
minden szentbeszéd.

Kamaszként megöregszem. Isten
éppen szabadnapos.

Mángorló

Pontos ütések mérsz
vászoningemre. Hajnal fröcsög,
szemed dagad, kopik az éjszaka
kenőcse arcodon.

Szövőszék nyög szüntelen,
vászonlepedő jajgat alattatok,
rongyszőnyegek áznak, gyűlnek
az elterelt gondolatok.

Súlyos csapásokkal telik ez a nyár.
Mángorló száll az égen, szappanos
vízben kiskutyák nyüszítenek.

Estére elfogynak ruháink,
elfogysz te is, anyám.